

Éjfél körüli vers

*írnom kéne (már rég nem írtam)
érezem megint rajtam az ihlés
előttem eszgé párbaj
könyve — vajon lesz-e még valami
könyvem
bár nem érdekel már
akár hatalmak arctalan arca
előttem még egy pohár
görög masztika
vagy ahogy ők mondják ouzó
meg két dugóhúzó
meg egy nem létező ország
sarca
és persze az ételmaradék
s szomszédom szavával élve
költői énem
egy rakás életmaradék*

*szóval az asztalról beszélnék
min a nőm hagyta ételmaradék
meg eszgé párbaj könyve
meg egy nagykés
— apám disznóölő kése
mindjárt éjfél
holnap dolgozni kell mennem
abba a perzsiai porba
mi e versben válik kozmikussá
mint életem komi-kussá
abba a kozmikus porba
mi tudónkőn válik jussá
s levisz egész a pokolba*

*holnap (mindjárt már ma)
dolgozni kell mennem
pedig rajtam az ihlés
— asztalon a nagykés
apám disznóölő kése
vajon halálom vés-e
valami jelet ebbe a
kurva korba
vagy anélkül jutok abba a
rohadt pokolba
hogy ne tudnám mit jelentsek*

— lesz *MINDIG* ki följelentsem
?Európában? élek
annak balkáni részén
így baszhatom a világ egészét

sürget az idő
muszáj befejeznem
?ma holnap? dolgozni kell mennem
meg is ártott az ouzó
a négy dugóhúzó
és a mennem
apám disznóölő sarca
s az életmaradék valami
valami perzsiái porba'

de még egy csak egy
kérdésem volna
mért baktatunk és mért
ily simán
abba a kurva pokolba

Kanizsa, 1988 december—Horgos, 1990 augusztusa

Mítoszgyilkos 1.

B. I.-nek, a Kék Ütem
Lovagrend tulajdonosának

*Teremtése nehéz, bár élvezet.
Ma már helyettem él, kocsmákba ő vezet.
Csak meg kell öljem, és lehetek önmagam.
Ilyen egyszerű ez. Túlélem holtomat.*

Horgos, 1990. október eleje